

Nameya Aqûb

Pêşgotin

Aqûb bi xwe serwerekî civîna bawermendan a li Orşelîmê bû (Karên Şandiyên 12:17; 15:13; 21:18; 1 Korîntî 15:7; Galatî 1:19; 2:9). Nameya Aqûb a ku ji hemû bawermendên çar aliyên dinyayê re hatiye nivîsîn, kifş dike ku baweriya bê kirin, mirî ye. Di nameyê de tê dîtîn ku li ser pîrsên wek dewlemendî û belengazî, ceribandîn, karê baş, dadbarkirin, bawerî û dudilîtî, xebitandina zimên, şehrezayî, pevçûn, quretî û nefsbîçûkî, pesindan, sebir û li ser duayê tê rawestan.

Ev name dikare bi vî awayî bê beşkirin:

I. Silav

II. Bawerî û şehrezayî 1:2-8

III. Belengazî û dewlemendî 1:9-11

IV. Ceribandîn 1:12-18

V. Bihîstin û kirin 1:19-27

VI. Li hember cudatîyê hişyarî 2:1-13

VII. Bawerî û kar 2:14-26

VIII. Bawermend û zimanê wî 3:1-18

IX. Bawermend û دنیا 4:1-5:6

X. Bîhnfirehî û dua 5:7-20

Silav

1 Aqûbê* xulamê Xwedê û Xudan Îsa Mesîh, silavan li diwanz-deh eşîrên ku belav bûne dike.

Bawerî û Zanîn

² Birayên min, kengê hûn bikevin ceribandînen cûr bi cûr, vê yekê şahîyeke temam hesab bikin. ³ Çimkî hûn dizanin ceribandina baweriya* we ragirtinê* pêk tîne. ⁴ Û bila ragirtin karê xwe temam bike, da ku hûn bibin mirovên temam û gihîştî û di tişteki de kê-mahiya we tune be. ⁵ Eger şehrezayiya yekî ji we kê-mahiya be, bila ji Xwedayê ku bi comerdî dide hemûyan û lê nahile, bixwaze û wê ji wî re bê dayîn. ⁶ Lê bila bi bawerî* bixwaze û dudilî nebe. Çimkî

yê ku dudilî dibe, wek pêla deryayê ye ya ku ba lê dixê û şeql dide.⁷ Mirovekî weha bila nefikire ku ewê tiştêkî ji Xudan bistîne.
⁸ Ew mirovekî dudilî û di hemû riyên xwe de bêbiryar e.

Xizanî û Dewlemendî

⁹ Birayê reben bila bi serbilindiya xwe, ¹⁰ yê dewlemend jî bila bi rebeniya xwe pesnê xwe bide. Çimkî ewê wek kulîlka giyê derbas bibe.¹¹ Ji ber ku roj bi germiya xwe ya bi şewat hiltê û giyê hişk dike. Kulîlka giyê dikeve û spehîtiya wê namîne. Bi vî awayî yê dewlemend jî wê di nav kar û xebata xwe de biçilmise.

Ceribandin

¹² Xwezî bi wî mirovê ku ceribandîne radigire*. Çimkî gava ku ji ceribandîne serfiraz derkeve, wê taca jiyanê ya ku Xwedê ji yên ku ji wî hez dikin re soz daye, bistîne.¹³ Gava ku tê ceribandin, bila tu kes nebêje: «Ez ji aliyê Xwedê ve tîm ceribandin.» Çimkî Xwedê bi tiştên xerab nayê ceribandin û ew bi xwe jî tu kesî naceribîne.¹⁴ Lê her kes ji aliyê xwesteka xwe ve tê kaşkirin, xapandin û tê ceribandin.¹⁵ Di pey de xwestek avis dibe û guneh tîne. Û çaxê ku guneh digihîje, mirinê tîne.

¹⁶ Birayên min ên hezkirî, neyên xapandin!¹⁷ Her dayîna qenc û her diyariya bêkêmahî ji jor e, ji Bavê* ronahiyê tê xwarê. Li ba wî guherîn û şiya zivironekiyê tune.¹⁸ Wî li gor daxwaza xwe, bi peyva* rastiye jiyan da me, da ku em bibin cûreyeke berê* pêşî yê afirînên wî.

Guhdarîkirin û Anîna Cih

¹⁹ Birayên min ên hezkirî, hûn vê bizanin: Bila her mirov di bihîstinê de bi lez be, di peyivîn û hêrsbûnê de giran be.²⁰ Çimkî hêrsbûna mirov rastiya Xwedê pêk nayne.²¹ Ji ber vê yekê her cûreyê pîsîtiyê û xerabiya ku pîr bûye ji ser xwe bavêjin. Bi nermî peyva ku di dilê we de hatiye çandin û dikare canê we xilas bike, qebûl bikin.

²² Xwe nexapînin û nebin yên ku tenê peyvê dibihîzin, lê peyvê bînin cih.²³ Eger kesek guhdarê peyva Xwedê be û wê ney-

1:10 Îşaya 40:6-7

cih, wek wî kesî ye ku di neynikê de li rûyê xwe yê rast dinêre. ²⁴ Ew li xwe dinêre, piştê diçe û di cih de ji bîr dike ka ew çawa ye. ²⁵ Lê belê yê ku li Şerîeta* bêkêmahî ya ku azad dike, qenc dinêre û di wê de dimîne û tiştên ku dibihîze ji bîr nake, lê pêk tîne, ewê di karê xwe de bextewar be.

²⁶ Eger yê ku xwe dîndar dihesibîne, zimanê xwe dezgîn* neke û dilê xwe bixapîne, dîndariya wî pûç e. ²⁷ Li ba Bav Xwedê, dîndariya paqij û bêleke ev e ku mirov di tengahiyên sêwî û jinebiyan de here serdana wan û xwe ji lekeyên dinyayê biparêze.

Li hember Cihêtiyê Rawestin

2 Birayên min, hûn ên ku baweriyê bi Xudanê me yê bi rûmet Îsa Mesîh tînin, cihêtiyê nexin nav mirovan. ² Mesela, eger yekî bi gustîlka zêrîn û bi cilên şewqdar bê civîna we û yekî belengaz jî bi cilên qirêjî bê ³ û hûn xatirê wî yê ku cilên şewqdar wergirtine bigirin û bêjin: «Kerem ke, li vir, li jor rûne» û ji yê belengaz re bêjin: «Li vir raweste» an: «Li ber lingên min rûne», ⁴ ma hûn hingê di nav xwe de cihêtiyê nakin û nabin dadgerên* fikirxerab?

⁵ Birayên min ên hezkirî, guhdar bin. Ma Xwedê belengazên li dinyayê nebijartine ku di baweriyê de dewlemend bin û bibin wêrisên wê padîşahiya ku wî soz daye wan ên ku ji wî hez dikin? ⁶ Lê belê, we yê belengaz bêrûmet kir. Ma yên ku serdestiyê li we dikin ne yên dewlemend in? Ma ne ew in ku we dikişînin ber dadgehan*? ⁷ Ma ne ew in ku çêrî wî navê qenc dikin, yê ku li we hatiye kirin?

⁸ Eger hûn li gor Nivîsara* Pîroz a ku dibêje: «Wek ku tu ji xwe hez dikî, ji cîranê xwe hez bike»^a, Şerîeta Padîşahiya pêk bînin, hûn qenc dikin. ⁹ Lê eger hûn cihêtiyê bixin nav mirovan, hûn guneh dikin û hûnê ji aliyê Şerîetê ve sûcdar bînin derxistin. ¹⁰ Çimkî kî ku tevahiya Şerîetê pêk bîne û di tiştêkî tenê de bikeve, li ber tevahiya wê sûcdar e. ¹¹ Çimkî yê ku gotiye: «Zînayê neke», gotiye: «Nekuje» jî.^b Îcar, eger tu zînayê nekî, lê tu bikujî, te Şerîet şkandiye. ¹² Wek wan ên ku wê bi şerîeta ku azadiyê dide bînin dîwankirin*, weha bipeyivin û bikin. ¹³ Çimkî dîwan, ji bo wî yê

^a 2:8 Ji: Qanûna Kahîntiyê 19:18

^b 2:11 Ji: Derketin 20:13, 14; Dubarekirina Şerîetê 5:17, 18

ku rehm nekiriye, bê rehm e, lê rehm li hember dîwanê bi ser di-keve.

Bawerî û Kirin

¹⁴ Birayên min, eger yek bêje ku baweriya wî heye, lê kirinên wî tune, hingê çi feyde heye? Ma ew bawerî dikare wî xilas bike?

¹⁵ Eger birayek an xwişkêk tazî û bê xwarina rojane be ¹⁶ û yek ji we ji wan re bêje: «Bi xêr û silamet herin, germ bibin û têr bibin», lê hûn hewcedariya wan a bedenê nedin wan, hingê çi feyde heye?

¹⁷ Bi vî awayî baweriya bi serê xwe, eger kirinên wê tune bin, mirî ye.

¹⁸ Lê belê yek wê bêje: «Baweriya te heye, kirinên min hene!» Bê kirinên xwe baweriya xwe nîşanî min bide û ezê bi kirinên xwe ve baweriya xwe nîşanî te bidim. ¹⁹ Ma tu bawer dikî ku Xwedê yek e? Tu qenc dikî. Cin jî bawer dikin – û dilerizin. ²⁰ Ey mirovê bêhiş, ma tu dixwazî ku ji te re bê eşkerekirin, baweriya bêyî kirinan, bêkêr e? ²¹ Ma bavê me Birahîm*, gava ku kurê xwe Îshaq* li ser gorîgehê* pêşkêş kir, ne bi kirinên xwe rastdar derket? ²² Tu dibînî ku baweriya wî bi kirinên wî re dixebitî û baweriya wî bi kirinên wî temam bû. ²³ Bi vî awayî gotina vê nivîsarê hat cih: «Birazîm ji Xwedê bawer kir û ev jê re rastdarî hat hesabkirin»^a û jê re dostê Xwedê hat gotin. ²⁴ Hûn dibînin ku mirov bi kirinan rastdar derdikeve, ne tenê bi baweriyê. ²⁵ Bi vî awayî, Rexaba* fahişê jî gava ku nêrevan* qebûl kirin û ew di riyeke din re şandin, ma ew ne bi kirinan rastdar derket? ²⁶ Îcar çawa ku bedena bê ruh mirî ye, wusa jî baweriya ku bê kirin e, mirî ye.

Bi Zimanê Xwe Karîn

3 Birayên min, bila gelek ji we nebin mamoste, çimkî hûn dizanin em ên ku hîn dikin, emê di dîwana hê girantir re derbas bibin. ² Em hemû di gelek tiştan de diterpilin*. Eger yek bi devê xwe nekeve, ew dikare hemû bedena xwe jî dezgîn* bike û ew

^a 2:23 Ji: Destpêkirin 15:6

2:21 Destpêkirin 22:1-14

2:23 Romayî 4:3; Galatî 3:6

2:25 Yêşû 2:1-21; 6:22-25

mirovekî gihîştî ye. ³ Ji bo ku li ber me serî deynin em lixabê dixin devê hespan û bi vî awayî em hemû bedena wan jî dizivîrîn. ⁴ An li gemiyan binêrin: Bi ser ku ewqas mezin in û bi bayên xurt tèn kaşkirin, dilê kotelvan* ku derê bixwaze, bi koteleke* biçûk berê wê bi wî alî ve dike. ⁵ Bi vî awayî ziman jî endamekî biçûk e, lê bi tiştên mezin pesnê xwe dide.

Binêrin, çirûskeke biçûk dikare daristaneke çiqas mezin bişewitîne! ⁶ Wusa jî ziman agir e. Di nav endamên bedena me de ziman dinyayeke xerabiyê ye. Ew tevahiya mirov qirêjî dike, ji doje-hê* pêtê distîne û çerxa jiyana me dike pêta agir. ⁷ Çimkî her cûre heywanên kûvî û teyr, yên ku dişêlin û afirîdên* deryayê ji aliyê mirov ve tèn girtin û hatine girtin. ⁸ Lê ji mirovan tu kes nikare zimên bigire. Ziman, bi jehra mirinê tije ye, xerabiyeke bêrawestî e. ⁹ Bi zimên em Bav Xudan pîroz* dikin û bi zimên em nifiran li wan mirovên ku di mînaka Xwedê de hatine afirandin, dikin. ¹⁰ Ji eynî devî pîrozkirin û nifir derdikeve. Birayên min, divê ev ne weha be. ¹¹ Ma ji çavkaniyekê hem ava şêrîn û hem jî ava tehl derdikeve? ¹² Birayên min, ma dara hêjîrê dikare zeytûnan, an jî mêtew dikare hêjîran bide? Wusa jî kaniya ava şor nikare ava şêrîn bide.

Yê Şehreza Kî Ye?

¹³ Di nav we de yê fêmdar û şehreza kî ye? Bila ew bi awayê jiyana xwe ya qenc kirinên xwe di nav nermiya şehrezayiyê de nîşan bide. ¹⁴ Lê eger di dilê we de çavnebariya tehl û hevrikî hebe, pesnê xwe nedin û li hember rastiyê derewan nekin. ¹⁵ Ev şehrezayî ne ya ji jorê ye, lê belê şehrezayiya dinyayî, nefsanî û Îblîsî ye. ¹⁶ Çimkî li ku derê çavnebarî û hevrikî hebe, li wê derê tevlihevî û her kirina xerab heye. ¹⁷ Lê şehrezayiya ku ji jor e, berî her tiştî paqij e; piştîre aşûhez, berbiwêr û nerm e. Bi rehmê û berê qenc tije ye, alînegir û ne durû ye. ¹⁸ Û berê rastdariyê ji bo aşûkeran di aştiyê de tê çandin.

Dostaniya Bi Dinyayê Re

4 Şer û pevçûnên di nav we de ji ku derê ne? Ma ev ne ji xwestekên we yên ku di endamên bedena we de şer dikin, tèn? ² Çavê we li tiştêkî ye, lê hûn bi dest naxin. Hûn dikujiin û çavnebariyê dikin, lê hûn nikarin bigihîjin armanca xwe. Hûn şer û pevçûnê

dikin. Hûn bi dest naxin, çimkî hûn ji Xwedê naxwazin. ³ Hûn dixwazin û nastînin, çimkî hûn bi niyeta xerab dixwazin, da ku hûn ji bo kêfên xwe bimezêxin. ⁴ Hey zînakarno! Ma hûn nizanin ku dostaniya bi dinyayê re, dijminahiya bi Xwedê re ye? Loma kî ku bixwaze bibe dostê dinyayê, xwe dike dijminê Xwedê. ⁵ Ma hûn guman dikin ku Nivîsara Pîroz badîhewa dibêje: «Xwedê bi hesûdî ruhê ku daye me dixwaze». ⁶ Lê keremeke hê meztir dide. Loma dibêje:

«Xwedê li hember pozbilindan disekine,
Lê keremê li nefsbîçûkan dike.»^a

⁷ Loma bi ya Xwedê bikin. Li hember Îblîs bisekinin, ewê ji we bireve. ⁸ Nêzîkî Xwedê bibin, ew jî wê nêzîkî we bibe. Gunehkarno, destên xwe paqij bikin. Dudilîno, dilê xwe safî bikin. ⁹ Bi keder bin, şînê bigirin û bigirîn. Bila kenê we bibe şîn, şahiya we jî bibe melûfî. ¹⁰ Xwe li ber Xudan nizam bikin, ewê we bilind bike.

Hevdû Dadbar Nekin

¹¹ Birayên min, ketma* hev nekin. Yê ku ketma birayê xwe dike û wî dadbar* dike, ew ketma Şerîetê dike û Şerîetê dadbar dike. Eger tu Şerîetê dadbar bikî, tu ne ew î ku Şerîetê pêk tîne, lê belê tu li ser Şerîetê dadger* î. ¹² Yê ku Şerîet daniye û dîwanê dike, tenê yek e. Yê ku dikare xilas bike û helak bike ew e. Îcar tu kî yî ku tu cîranê xwe dadbar dikî?

Pesindana Sibê

¹³ De werin, hûn ên ku dibêjin: «Sibê an dusibe emê herin filan an bêvan bajarî, emê li wir salekê derbas bikin, kîrîn û firotinê bikin û peran qezenc bikin». ¹⁴ Heçî hûn in, hûn nizanin ku wê sibê çi bibe. Jiyana we çi ye? Hûn hilmek in ku ji bo demeke kurt xuya dibe û di pey de winda dibe. ¹⁵ Di cihê vê de, divê hûn weha bêjin: «Xwedê hez bike, emê bijîn û vî karî an wî karî bikin.» ¹⁶ Lê hûn bi vî halê xwe, bi quretî pesnê xwe didin. Her pesindana weha xerab e. ¹⁷ Loma yê ku bi ya qenc dizane û nake, jê re guneh e.

^a 4:6 Ji: Gotinên Silêman 3:34

4:13-14 Gotinên Silêman 27:1

Şîret û Hişyarî

5 Îcar dewlemendno, niha werin û li ser rebeniya xwe ya ku wê bê serê we bigirîn û bikin qîrîn. ² Dewlemendiya we riziyaye û bizûzkan cilên we xwariye. ³ Zêr û zîvên we zengarî bûne. Zengara wan wê li hember we şahidiyê bike û wek êgir goştê we bixwe. Di rojên dawîn de we xezîne civandin. ⁴ Va ye, heqê wan karkerên ku zeviyên we dirûtine û we bi hîle ji wan standiye, diqîre. Hawar hawara paleyan gihîştiye guhê Xudanê* Ordiyan. ⁵ We li dinyayê xwe da kêf û şahiyê û we dilê xwe ji bo roja serjêkirinê qelew kir. ⁶ We ye rast ê ku li ber we ranabe, sûcdar derxist û kuşt.

Sebra di Êşê de

⁷ Loma birano, heta hatina Xudan sebir bikin. Binêrin, cotkar li benda berê erdê yê hêja dimîne û ji bo vê yekê sebir dike heta barana biharê û ya payîzê li ser dibare. ⁸ Hûn jî sebir bikin. Dilê xwe xurt bigirin, çimkî hatina Xudan nêzîk e. ⁹ Birano, gazinan ji hev nekin, da ku hûn neyên dîwankirin. Va ye, dadger li ber derî rawestayî ye! ¹⁰ Birano, pêxemberên* ku bi navê Xudan peyv gotine ji bo xwe wek mînaka êşkişandin û sebrê bigirin. ¹¹ Binêrin, em wan ên ku tengahî ragirtine*, bextewar hesab dikin. We ragirtina Eyûb* bihîst û we dît ku Xudan di dawiyê de ji bo wî çî kir. Çimkî Xudan gelek dilovan û tije rehm e.

¹² Îcar birayên min, berî her tiştî, sond nexwin. Ne bi erdê, ne bi ezmên û ne jî bi tiştêkî din sond bixwin. Bila erêya we «Erê» û naya we «Na» be, da ku hûn neyên dîwankirin.

Duaya Baweriyê

¹³ Eger di nav we de yek êşê bikişîne, bila dua bike. Eger yek dilşa be, bila lavijeyan* bêje. ¹⁴ Eger di nav we de yek nexweş be, bila ew gazî rihspiyên civînê* bike û ew li ser wî dua bikin û bi navê Xudan rûn li wî bidin. ¹⁵ Duaya ku bi bawerî tê kirin wê yê nexweş qenc bike û Xudan wê wî rake. Û eger wî guneh kiribe, wê lê bê bihûrtin. ¹⁶ Loma gunehên xwe ji hevdû re eşkere bikin û ji

5:2-3 Metta 6:19 5:4 Dubarekirina Şerîetê 24:14-15
 5:11 Eyûb 1:1-22; 2:10; 42:10-17; Zebûr 103:8
 5:12 Metta 5:34-37 5:14 Marqos 6:13

bo hev dua bikin, da ku hûn sax bibin. Duaya yê rast, hêzdar û bi bandûr e. ¹⁷ Êlyas* jî mirovekî wek me bû. Ji bo ku baran nebare bi kelegermî dua kir û li ser rûyê erdê sê sal û şeş mehan baran nebarî. ¹⁸ Piştî wî dîsa dua kir; ezmên baran da û erdê jî berê xwe da.

¹⁹ Birayên min, eger yek ji we ji rastiye averê* bibe û yekî din careke din wî li rastiye bizivirîne, ²⁰ bila bizane, yê ku gunehkar ji riya wî ya averê bizivirîne, wê canekî ji mirinê xilas bike û gelek gunehan binixumîne.

5:17-18 1 Padîşah 17:1; 18:1; 18:41-45

5:20 1 Petrûs 4:8